

Ide o dávku z nájomného a poplatky za používanie stôk a za odvážanie smetí. Prvá patrí medzi samostatné dávky, uvedené v § 38 zák. z 12. augusta 1921 č. 329 Sb. z. a n., druhé dva medzi poplatky, ktoré je podľa § 28 cit. zák. obec oprávnená vyberať ako náhradu za používanie zariadení, zriadených vo verejnom záujme.

Najvyšší súd už v rozhodnutí Sb. n. s. č. 4228 vyslovil, že obecným dávkam, uvedeným v § 38 cit. zák. neprislúcha prednostné poradie, a odôvodnil to tým, že len takým obecným dávkam prislúcha prednostné poradie zákonné ako dávkam verejným, ktorým toto prednostné poradie výslovne udelil zákon, a že z ustanovenia § 44 cit. zák. a rovnakého ustanovenia v pravidlách o vyberaní dávok vl. nar. č. 143/1922 Sb. z. a n. jasne vychádza, že obecné dávky, o ktoré ide (a tiež dotyčné poplatky), nie sú postavené zákonom v smere hmotneprávnom na rovnodaniam priamym, ale iba čo do ich vymáhania, teda po stránke formálnej, platia pre ne tie isté ustanovenia ako pre dane priame.

Rozhodol tedy rekurzný súd správne, keď hore uvedeným obecným dávkam a poplatkom nepriznal prednostné poradie podľa § 189 ex. zákona.

Čís. 14808.

Ustanovenia § 11 malého prídelového zákona čí. 93/1931 Sb. z. a n. o neprípustnosti započatia dražebného pokračovania o prídelenej pôde bez privolenia Štátneho pozemkového úradu platia i pre vykonateľné pohľadávky okresných nemocenských pokladníc na poistnom.

(Rozh. z 20. XII. 1935, R III 723/35.)

Najvyšší súd pozbavil účinnosti dražebný oznam a dražebné podmienky vydané súdom prvej stolice ako aj usnesenie rekurzného súdu a zamietol žiadosť vymahajúcej veriteľky o povolenie exekučnej dražby na nehnuteľnosť, zapísanú v pozkn. vložke č. 559 obce H. Dôvody: Vymáhajúca veriteľka, Okresná nemocenská poisťovna v T., cieľom dobytia poistného príspevku viedla proti Štefanovi M. exekúciu dražbou na nehnuteľnosť, ktorá sa dostala exekútovi do vlastníctva prídelom v pokračovaní podľa zákona o pozemkovej reformy, dotyčne ktorej nehnuteľnosti podľa § 2 zák. č. 93/1931 Sb. z. a n. v znení zákona č. 125/1935 Sb. z. a n. obmedzenie vlastníckeho práva zákazom scudzenia a zaťaženia ešte nepominulo.

Na takúto nehnuteľnosť možno však započať dražebné pokračovanie (§ 144 exek. zákona) podľa predpisu § 11 malého zákona prídelového (zák. č. 93/1931 Sb. z. a n.) len so súhlasom Štátneho pozemkového úradu, a aj na prípad takéhoto súhlasu deje sa ďalšie pokračovanie s výhradami stanovenými bodom 2, 3, 4 a 5 citovaného §, na ktoré výslovne musí byť upozornené v dražebnej vyhláske.

Uvedené zákonné predpisy sú kogentné, tkvejú v práve verejnom, ich platnosť nezávisí od okolností, že púhe pozemnoknižné zaistenie nemocenského poistného ako verejnoprávnej dávky môže byť uskutočnené

po prípade bez súhlasu Štátneho pozemkového úradu (ministerstva zemedelstva).

Keďže súhlas Štátneho pozemkového úradu (ministrestva zemedelstva) k započatiu dražebného pokračovania nebol vykázaný, bolo treba rozhodnúť, ako je vo výroku uvedené.

Pre sporovú spôsobilosť je podstatné, či ide o právny subjekt, ktorý je schopný mať vlastné imanie ako súbor práv a záväzkov, a nie je podstatné, či dotýčny subjekt môže svojimi právami a záväzkami voľne nakladať, alebo či je v spravovaní imania obmedzený dozornou činnosťou iného právneho podmetu. Stranami môžu byť aj ústavy.

(Rozh. z 20. XII. 1935, R IV 508/35.)

Kuratorium živnostenskej pokračovacej školy v M., zastúpené predsedom kuratoria vládny komisárom Karolom B., domáhalo sa žalobou na Smiešanom živnostenskom společenstve v M. zaplataenia nedoplatku príspevku na udrzovanie školy za r. 1933 a príspevku za r. 1934, ktoré zaplatiť žalované společenstvo smluvne sa zaviazalo.

Súd I. stolice rozhodol spor meritorne, o d v o l a c í s ú d spor pre sporu prekažajúcu okolnosť podľa § 180 č. 6 Osp. zastavil. Dôvody: Podľa žaloby a plné moci je v souzené rozepři žalobcem kuratorium živnostenské školy pokračovací v M., zástoupené predsedom vládny komisárom Karlem B. Podľa názoru odvolacího soudu není žalující kuratorium živnostenské školy pokračovací v M. samostatnou právní osobností, nemůže jako strana státi před soudem a je zde tudíž okolnosť sporu překážející podle bodu 6. § 180 Osp., k níž podle posledního odstavce citovaného paragrafu dlužno z úřední moci přihlídnouti. Obor působnosti žalujícího kuratoria (dozorná rada) je vymezen organizačním statutem živnostenské pokračovací školy v M. ze dne 20. prosince 1929, jenž byl schválen civilní správou (školským oddělením) Podkarpatské Rusi v U. — Podle § 29 organizačního statutu je kuratorium (dozorná rada) p o m o c n ý m, p o r a d n í m a v ý k o n n ý m orgánem státní školské správy. Organizační statut ten nemá ustanovení o tom, že by byl schopen míti vlastní jmění jako soubor práv a závazků. Rozpočet na běžný školní rok sestaví podle § 36 cit. statutu správa školy v d o h o d ě s kuratoriem, jež podle § 37 po schválení státní školskou správou zašle rozpočet korporacím, jež jsou povinny přispívat na udržování pokračovací školy. Z těchto ustanovení vyplývá povaha kuratoria jako pouhého pomocného, poradního a výkonného orgánu státní školské zprávy.

Podobně rozhodl též nejvyšší správní soud (srv. rozh. č. 1711/22 sbírky Bohuslavovy), že školní výbor živnostenské školy pokračovací jest pouhým pomocným, poradním a výkonným orgánem státní správy školské, nikoliv však nositelem samostatných práv nebo zástupcem samostatného nositele takových práv. Odvolací soud proto zastavil další řízení podle §§ 499, odst. 2 a 182 Osp.